

parterne nu er formindsket, omend ikke helt ryddet af vejen, i hvilken forbindelse direktør Weldingh pegede på spørgsmålet om forsyningen med beriget uran.

Uranforsyningsproblemerne vil som nævnt i besvarelsen af spørgsmål 26 nu blive taget op til selvstændig undersøgelse og vurdering mellem interesserede parter, og jeg kan da kun bekræftende føje til, at den svensk-danske samarbejdsaftale er udvidet til at omfatte også letvandsreaktorer, og at Risø er helt indstillet på at vise lydhørhed over for elværkers og industriens ønsker vedrørende denne reaktortype.

Spørgsmål 28:

I Sverige har man nedsat en kommission til kritisk gennemgang af A/B Atomenergis fremtid.

Hvilke bemærkninger givet dette anledning til?

Svar af 14. juli 1966:

Atomenergikommissionen har ved sin forbindelse med AB Atomenergi og ved direkte kontakter til anden side i Sverige til stadighed og nøje fulgt den debat, der i nogen tid har været ført i Sverige omkring AB Atomenergis arbejdsprogram.

Idet der her bortses fra den også i Sverige førte drøftelse om tungtvands- over for letvandsreaktoren — hvorved det i øvrigt bemærkes, at svensk industri har bygget ét tungtvandsanlæg, har et under konstruktion og har kontraheret om et letvandsanlæg og således er i stand til på lige fod med andre landes industrier at tilbyde kontrakter om opførelse af termiske reaktor-anlæg — synes de væsentligste momenter i debatten at have været en fremhæven dels af, at svensk industri i samarbejdet med AB Atomenergi formentlig er bragt så langt frem vedrørende vandreaktorer, at den videre udvikling i princippet kan overlades til industrien selv, dels af ønskeligheden af, at man i AB Atomenergi og på dettes forsøgsanlæg Studsvik i væsentlig grad forstærker og koncentrerer sig om det noget mere langsigtede, men nødvendige arbejde omkring de såkaldte formeringsreaktorer.

Medens dansk industri næppe i dag kan siges at have helt så omfattende erfaringer

inden for atomreaktorområdet som svensk industri, og bistand fra Risøs side inden for mere dagsaktuelle emner derfor fortsat må forventes at ville være påkrævet, er man i atomenergikommissionen på den anden side fuldt opmærksom på nødvendigheden af også at se på de mere langsigtede problemer. Såvel fra elværksside som fra industrien er Risøs forpligtelse hertil kommet klart til udtryk ved flere lejligheder, og forhandlinger med bl. a. Sverige om en vis fællesindsats vedrørende formeringsreaktorer er indledet.

Udviklingen i Sverige — som andetsteds — vil fortsat blive fulgt nøje, og eventuelle resultater af svenske overvejelser vil naturligt indgå i atomenergikommissionens egne drøftelser om den mest hensigtsmæssige tilrettelæggelse af Risøs arbejde inden for dette område.

Spørgsmål 29:

Det er under udvalgsarbejdet blevet angivet, at en lønudgift på 100 kr. til de videnskabelige medarbejdere på Risø i virkeligheden svarer til udgifter på 300-400 kr., når hensyn tages til generalomkostninger og yderligere lønningsudgifter til medhjælp.

Vil ministeren på baggrund heraf forsøge at give et skøn over omkostningerne ved at besvare de af udvalget stillede spørgsmål 1-6 og 8-28?

Svar af 15. juli 1966:

Efter de for mig foreliggende oplysninger vil det egentlige skrivebordsarbejde med behandling af det fra afdelingerne modtagne materiale og udarbejdelse af udkast til besvarelserne for Risøs og sekretariatets ledelse, beregnet i overensstemmelse med den i spørgsmålet angivne forudsætning, skønsmæssigt kunne opgøres til ca. 120.000 kr.

Det må dog herved tages i betragtning, at netop fordi såvel jeg som en institution som atomenergikommissionen vil søge at gøre det yderste for så fuldstændigt og omhyggeligt som muligt at besvare alle enkeltheder i de af udvalget rejste spørgsmål, må der nødvendigvis ud over „skrivebordsarbejdet“ ligge en lang række overvejelser, forhandlinger og drøftelser, som ikke kan afspejle sig i det foran angivne udgiftstal,